

Szanowny Pan
dr Jarosław GOWIN
Wiceprezes Rady Ministrów
Minister Nauki i Szkolnictwa Wyższego

Szanowny Panie Premierze!

W odpowiedzi na pismo ozn. DLP.ZLN.1201.10.2017 z dnia 19 czerwca 2017 r., uprzejmie informuję, że Krajowa Reprezentacja Doktorantów wnosi następującą uwagę do przedłożonego do zaopiniowania projektu rozporządzenia Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego w sprawie wysokości wynagrodzenia członków Komitetu Ewaluacji Jednostek Naukowych, Komitetu Polityki Naukowej, zespołów ewaluacji i zespołów powoływanych przez ministra właściwego do spraw nauki oraz recenzentów i ekspertów (wersja z dnia 14 czerwca 2017 r.):

Proponowana w § 4 ust. 3 projektu rozporządzenia stała wysokość wynagrodzenia przysługującego przewodniczącemu oraz członkom zespołu odwoławczego, o którym mowa w art. 52 ust. 1 pkt 1 ustawy o zasadach finansowania nauki (tj. do spraw opiniowania wniosków o ponowne rozpatrzenie spraw dotyczących przyznania lub odmowy przyznania środków finansowych na naukę) za każdą indywidualnie sporządzoną opinię dotyczącą wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy dotyczącej przyznania lub odmowy przyznania środków finansowych na naukę (50 zł) jest nieadekwatna do wkładu pracy, który jest zróżnicowany. W uzasadnieniu projektu wskazano, iż: „Przy zmniejszonej stawce wynagrodzenia za udział w posiedzeniu zespołu, równoległe wynagrodzenie za każdą indywidualnie sporządzoną opinię również w tym przypadku pozwoli odzwierciedlić rzeczywisty nakład pracy poszczególnych członków. Opinie sporządzane przez zespół odwoławczy zawierają ocenę, czy w trakcie postępowania o przyznanie środków finansowych na naukę doszło do naruszeń proceduralnych lub formalnych, nie odnoszą się natomiast do rozstrzygnięć merytorycznych”. Uzasadnienie to rozmija się z rzeczywistym stanem rzeczy.

Pojęcie „ponownego rozpatrzenia sprawy” odnosi się do procedury administracyjnej i pochodzi z art. 127 § 3 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – *Kodeks postępowania administracyjnego* (tekst jedn.: Dz.U. z 2017 r. poz. 1257; dalej: k.p.a.), który stanowi: „Od decyzji wydanej w pierwszej instancji przez ministra lub samorządowe kolegium odwoławcze nie służy odwołanie, jednakże strona niezadowolona z decyzji może zwrócić się do tego organu z wnioskiem o ponowne rozpatrzenie sprawy; do wniosku tego stosuje się odpowiednio przepisy dotyczące odwołań od decyzji”. Wniosek o ponowne rozpatrzenie sprawy jest więc środkiem odwoławczym niedewolutywnym, służącym od decyzji wydawanych m.in. przez ministrów. Jednakże końcowa część zacytowanej normy prawnej odsyła do odpowiedniego stosowania w postępowaniu z wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy przepisów dotyczących odwołań. W szczególności zakres ponownego rozpoznania i rozstrzygnięcia sprawy jest taki sam w postępowaniu „drugoinstancyjnym” (z wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy), jak w postępowaniu „pierwszej instancji”, co przejawia się w przygotowaniu przez Zespół odwoławczy jednego z rozstrzygnięć, o których mowa w art. 138 § 1 k.p.a. (zob. np. B. Adamiak, [w:] B. Adamiak, J. Borkowski, *K.p.a. Komentarz*, Warszawa 2016, s. 585 – komentarz do art. 127, Nb 34).

Powyższe znajduje dodatkowe potwierdzenie w § 3 ust. 2 obowiązującego zarządzenia Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego z dnia 15 września 2014 r. w sprawie powołania Zespołu odwoławczego do spraw opiniowania wniosków o ponowne rozpatrzenie spraw dotyczących przyznania lub odmowy przyznania środków finansowych na naukę (Dz. Urz. MNiSW poz. 50, zm.: Dz. Urz. MNiSW z 2017 r. poz. 9), który wskazuje, iż zadaniem Zespołu jest nie tylko zbadanie, czy doszło do naruszenia procedury konkursowej lub innych naruszeń formalnych w postępowaniu „pierwszoinstancyjnym”, lecz również przygotowanie dla organu (Ministra) rekomendacji „co do rozstrzygnięcia wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy”, a zatem wskazanie jednego z rozstrzygnięć, wymienionych w art. 138 § 1 k.p.a., a zatem o: 1) utrzymaniu w mocy rozstrzygnięcia objętego wnioskiem o ponowne rozpatrzenie sprawy albo 2) uchyleniu rozstrzygnięcia objętego wnioskiem o ponowne rozpatrzenie sprawy w całości albo w części, wraz ze wskazaniem propozycji rozstrzygnięcia w tym zakresie co do istoty sprawy, albo 3) umorzeniu postępowania odwoławczego.

Z powyższego wynika, że zakres działań Zespołu odwoławczego jest analogiczny jak zespołu, który przygotował zaskarżone rozstrzygnięcie w postępowaniu „pierwszoinstancyjnym”, przy czym

dodatkowo członkowie Zespołu odwoławczego muszą posiadać wiedzę prawną w zakresie rozstrzygnięć dopuszczalnych w postępowaniu odwoławczym. Uzasadnia to ustalenie wynagrodzenia członków Zespołu odwoławczego na tym samym poziomie, co członków zespołów specjalistycznych i interdyscyplinarnych, o których mowa w § 4 ust. 2 projektu, tj. w wysokości od 50 zł do 200 zł za każdą indywidualnie sporządzoną opinię dotyczącą wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy.

Powyższe pozwoli na elastyczne kształtowanie wynagrodzenia członków Zespołu odwoławczego – w zależności od nakładu pracy niezbędnego do przygotowania opinii.

W zakresie skutków finansowych tej zmiany należy wskazać, że po ostatniej nowelizacji przepisów proceduralnych, dokonanej ustawą z dnia 7 kwietnia 2017 r. o zmianie ustawy – Kodeks postępowania administracyjnego i niektórych innych ustaw (Dz.U. poz. 935) nowe brzmienie uzyskał przepis art. 52 § 3 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. – Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (tekst jedn.: Dz.U. z 2016 r. poz. 718 z późn. zm.), zgodnie z którym: „Jeżeli stronie przysługuje prawo do zwrócenia się do organu, który wydał decyzję z wnioskiem o ponowne rozpatrzenie sprawy, strona może wnieść skargę na tę decyzję bez skorzystania z tego prawa”. Niewątpliwie wprowadzona fakultatywność korzystania przez strony z tego środka zaskarżenia przyczyni się do zmniejszenia liczby wniosków o ponowne rozpatrzenie sprawy wpływających do Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego, a tym samym umożliwi zastosowanie stawki zróżnicowanej – zależnie od rzeczywistego nakładu pracy – za opinie indywidualne sporządzane przez członków Zespołu odwoławczego – bez zmiany założonych skutków finansowych noweli.

W pozostałym zakresie Krajowa Reprezentacja Doktorantów pozytywnie opiniuje przedłożony projekt rozporządzenia.

Z wyrazami szacunku,

PRZEWODNICZĄCY
Krajowej Reprezentacji Doktorantów

mgr inż. Michał Gajda